

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2023. május 29.
(pünkösd hétfő)**

Földvári Tibor

A NEVEM ABBAN LEGYEN MINDÖRÖKKÉ

Köszöntés igéje: Zakariás 4,6

Az Úrnak beszéde ez Zorobábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkeimmel! azt mondja a Seregeknek Ura.

Énekek: 369,1; 234; 377,2; 370; 372,6-7

Lekció: Apostolok Cselekedetei 2,33-41

Alapige: 2Krónikák 7,11-16

És Salamon bevégezte az Úr házát és a királyi palotát, s mindazt, amit magában elhatározott Salamon, hogy megcsinál az Úr házában és a maga házában; szerencsésen bevégezte. Megjelenék pedig az Úr Salamonnak azon éjjel, s monda néki: Meghallgattam a te könyörgésedet, és e helyet magamnak áldozat házául választottam. Ímé, amikor az eget bezárom, hogy ne legyen eső; és amikor parancsolok a sáskának, hogy a földet megeméssze; vagy amikor döghalált bocsátok az én népemre: És megalázza magát az én népem, amely nevedről neveztetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket. Most már az én szemeim nyitva lesznek, és füleim figyelmesek lesznek e helyen a könyörgésre. Most választottam és megszenteltem e házat, hogy az én nevem abban legyen mindörökké, és ott lesznek az én szemeim és az én szívem mindenkor.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Édesatyánk, már évezredek óta a te néped, az újszövetségi hívő nép újra meg újra hallotta, olvasta ezt a drága történetet, igei kije-

A NEVEM ABBAN LEGYEN MINDÖRÖKKÉ

---

lentést, amely terólad szól, Szentháromság Isten, dicsőséges személyében Atya, Fiú, Szentlélek. És köszönjük neked, hogy számunkra is több ezer év után is mennyire személyessé lehet a te kijelentésed üzenete.

Áldunk téged, Atyánk, azért, aki vagy, akinek kijelentetted magadat Jézus Krisztusban. És imádunk, hogy Szentlelked és igéd által, amit éppen most is hallhattunk, nagyon személyesen valóságosan jelen vagy a mi életünkben is és a gyülekezet közösségében.

Nekünk mindig óriási kiváltság együtt lennünk közösségben. Ha csak ketten, hárman lennénk is, Jézus szava szerint ott vagy, jelen vagy, velünk az Isten. De itt a gyülekezet közösségében családtagokkal, barátokkal, látogatókkal egy lelki családként lehetünk együtt és vallhatjuk, te az vagy, akinek kijelentetted magad ma is.

Köszönjük neked, hogy számunkra is valóság lehetett már a megtérés. Ha még nem, ha csak egy valaki is van közöttünk, akinek még nem világos, mit is jelent megtérni, mit is jelent Jézus Krisztus követése e földi életben, az örök élet ajándéka már itt és mindörökre majd egyszer, az ő számára különösen is tedd személyessé az igehirdetésben is a te üzenetedet, szavadat.

Áldunk, hogy bűnbánattal is lehetünk együtt, és az úrvacsorai közösségben is olyan kézzel fogható, látható módon igazolod nekünk, milyen nagy a kegyelmed, bennünket is naponta megtart.

Kérünk téged arra, hogy a bűnbocsánat örömét, a te szabadításod békeségét adjad nekünk az istentisztelet egészében és hazamenve is majd.

És köszönjük neked, hogy mindazokat rád bízhatjuk, akik nem tudnak itt lenni betegség miatt, akik online sem tudják figyelni mindazt, ami itt történik. Kérünk téged óértük különösen is, legyél mellettük a betegágyon fekvve, erősítsd meg őket, építsd meg. És köszönjük, hogyha haza akarod őket hívni, kérhetjük, hogy készítsd fel a hazamenetelre.

Az Úr Jézusért hallgasd meg imádságunkat, fogadd kedvesen imádatunkat.

Ámen.

Igehirdetés

Pünkösöd a Szentlélek kitöltetésének és az újszövetségi Isten népe születésének az ünnepe. Hallhattuk az úrnapi istentiszteleten is, hogy milyen üdvtörténeti eseményt jelentett ez az akkor élők számára is, mennyben és földön dicsőségesen munkálkodik a Szentháromság Isten. De ami még fontosabb, hogy ezt az ünnepi eseményt, ünnepnapot milyen napok követik, milyen évtizedek, évszázadok vagy évezredek követik. Az a Szentlélek, aki eljött, a mennyei Atya és az Úr Jézus küldetéseképpen itt van, igéje által munkálkodik, hogyan van jelen az ő népe életében, amikor üdvtörténeti módon megvalósult ez a titok, hogy a hívők teste és a közössége a Szentlélek temploma lett.

A Krónikák könyvét olvasva az Ószövetségben, többször is hallottuk már, hogy a testünk és a közösségünk, mint hívő emberek, a Szentlélek temploma. Ami Salamon idejében az Úr állandó lakóhelye volt nagyon is földi módon, de mégis ennek volt lelki tartalma – most is hallhattuk –, az az újszövetségi idő-

ben nem ez a templomépület az igazi lényeg, hanem az Úr népe közössége és a testünk.

A salomoni templomszentelés-történetnek a zárómozzanataiban van egy nagyon fontos kifejezés, amit most hadd is mondjak ki: az Úrnak a neve. Kétszer is hallhattátok, hogy az Úr népe nevemről neveztetett, neveztetik, illetve hogy „az én nevem abban legyen mindörökké”, a templomban.

Ezen csendesedtem el, hogy ami Salamon idejében az 'Úr neve' kifejezésben Istenre mutatott, és az Úr akkori népe számára, az az újszövetségi időben hogyan valóság, hogyan igaz nekünk. És ezt olyan felüdítő volt a pünkösdi történetet is olvasva nekem is a csendesség során realizálni, hogy ami az Úr neve minden igazságával, titkával az ószövetségi történetben, az a Szentlélek személye és munkája a pünkösdi történetben, és azóta is. Mert hogyan van, hogyan él mindörökkévaló módon az Úr neve az újszövetségi hívő nép életében, meg a hívő ember testében? A Szentlélek által. Ami itt az Úr neve, az a Szentlélek személye, munkája titka az újszövetségi kijelentés alapján.

És nemcsak az Ószövetségben volt fontos ezt tisztázni. Hallottuk, hogy az Úr külön megjelent Salamonnak még egyszer, másodszor, mert a lelkére akarta neki is kötni a templomszentelés után, hogy mit is fog ő tenni, ki is lesz ő az ő templomával kapcsolatban a népe számára. De ha figyeltétek a felolvasást, meg ha olvastátok ezt a történetet, emlékezhettek, hogy tulajdonképpen Salamon ezért is imádkozott. Amit itt az Úr elmond, Salamon ezért imádkozott. A templomszentelés ünnepi mozzanataiban benne volt. Valamiért az Úr külön megjelent Salamonnak még egyszer, mert meg akarta mégiscsak erősíteni mindazt, amiért imádkozott is a király.

Ezt kell kiemelni: megjelenik az Úr. Emlékeztek, hogy Salamonnak mikor jelent meg először ilyen különleges módon Isten? Amikor majd a bölcsességet is kérte, akkor is megjelent. Most pedig már kész a templom – hallottuk –, sőt, jelzem nektek, jó pár év eltelt, jó néhány év eltelt már a templom elkészülte, felszentelése óta. De a Krónikák könyvének az igei üzenete – emlékeztek – a babiloni fogság utáni ószövetségi nép számára mégis különösen is ki akarta emelni – ez az Úr Lelkének a munkája, persze –, hogy jól jegyezzétek meg, ki is az az Úr és mit is jelentett ki, amikor jó néhány évvel a már működő templomi istentiszteleti rend után mégiscsak valamit hangsúlyozni akar Salamonnak és így rajta keresztül a népnek.

Amikor Isten itt beszél, ez a kijelentés, amit itt olvastunk, ez csak a Krónikák könyvében szerepel. A Királyok könyvének a hasonló bibliai történetében jó pár igevers nem szerepel, ami itt van – ezért is akartam felolvasni. Csak emlékeztetőül hadd mondjam, hogy az Úr dicsősége megjelenése meg a tűz leszállása a szent áldozatra ott a templomszentelés vége környékén, az is csak a Krónikák könyvében volt előttünk. Isten személyének és munkájának különösen is hangsúlyos kijelentése akar lenni. És nekünk most mindez pünkösdi ünnepéhez kapcsolódóan is.

Ti olvastatok-e az Újszövetségben olyan kijelentést, amelyben arról szól az Úr, tehát az újszövetségi bibliai kijelentésben, hogy fontos, hogy az újszö-

A NEVEM ABBAN LEGYEN MINDÖRÖKKÉ

---

vetségi hívő nép, tehát mi is nagyon is tudatosítsuk, hogy mit is jelent az Isten templomának lenni. Olvastatok-e már a Szentírásban olyan kijelentést, amelyben az Úr meg akarja erősíteni az ő népe számára, hogy fontos, hogy tudjátok, hogy a ti testetek, és a ti közösségetek az templom, és hogy mi is történik benne, de még személyesebben, ki is lakik benne mindörökké. Egy picit emlékeztetek, hátha eszetekbe jut esetleg így hallva.

Mert amikor én elkezdtem ezen gondolkodni, akkor megdöbbsentem, hogy a Korinthusi 1. levélben nagyon közel egymáshoz a testre és a közösségre nézve is szerepel. Kérdéssel kérdezi az Úr: „Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek?” Itt tehát a közösségre. A 6. részben pedig a 19. versben: „Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, amelyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok?”

Ezek a kérdések negatívan csengenek – azok is, egyébként. A korinthusi gyülekezet volt az az újszövetségi gyülekezet, amelyet bemutat az Úr és igazolja, hogy mennyire szereti az ő népét, mennyire mélyen vállalja velük a szeretetközösséget – az egyénekkel is meg a közösséggel –, pedig nagyon nem érdemelnék meg. Nem tudom, hogy ti szívesen járnátok-e ide a pasaréti gyülekezet közösségébe meg abba a csoportba, ahova tartoztok és ahova rendszeresen szoktatok menni akkor, ha úgy viselkednék, úgy viselkednének a presbiterek vagy a lelkipásztorok, amilyen módon a korinthusiak viselkedtek. Ha bibliaismereti alkalmakkor a Korinthusi levelekkel foglalkoztatok, emlékezhettek rá, nagyon nem tűntek a Szentlélek templomának a korinthusi gyülekezet tagjai és közössége. Éppen a 3. meg a 6. részek is igazolják.

Csak mondok egy egyszerű ismerős kijelentést, hogy közel hozzám hozzátok az üzenetet: „minden szabad nékem, de nem minden használ”. Ennek a legenyhébb bűnöcskének a megvalósulása hol szokott kezdődni a hívő életünkben, legalábbis nekem? Megfordítom a szavakat. Mikor azt kezdem érezni, hogy minden használ nekem, csak hát, sajnos, nem szabad. Voltál-e már így esetleg, hogy valamit úgy szívesen csináltál volna? Megbántott a férjed vagy a feleséged és hát akkor olyan szívesen én is visszabántanék, mert az olyan jól esne. De, hát, nem szabad, mert az Úr mást mond az ígében.

És lehetne sok mindent sorolni arra nézve, amikor az Úr ó- és újszövetségi népének az Úr Lelke meg akarja erősíteni, hogy tudjátok, hogy mit is jelent az, hogy ti az én nevemről neveztetett nép vagytok, és ez éppen abban látszódik, hogy az a templom, ahol én köztetek lakom – ez az Ószövetségben –, olyan valami, ahol az én nevem mindörökké lakik, abban van mindörökké az én nevem.

És hadd mondjam nektek, hogy ezt az ószövetségi szakaszt azért is helyezte az Úr a szívemre, mert hát ha az Ószövetségben is ez megvalósult, mennyivel inkább a mi időnkben. Akkor és ott fizikai templom volt. Emlékeztetek, az még el is pusztulhatott a nép bűnei miatt, de akkor is az Úr helyreállította azt is.

Az üzenetben megnézzük, hogy a Szentlélek a mi életünkben is hogyan is munkálja ki azt a fajta, az Úr neve szerinti életet, ami az ószövetségi nép életében is ott volt. Mit is jelent az Úr neve szerinti élet. Nevemről neveztetett nép.

Mire is volt szüksége ennek a népnek ahhoz, hogy az Úr nevéől neveztetett nép, az valóban megtapasztalhatta annak az örömét, és a templomban az Úr lakik mindörökké módon, az Úr neve lakik.

Ez az Úr neve, ez az Úr személyére utal. Emlékeztek, a név az hordoz mindent. A név, ha elhangzik, az a személy. És Isten neve is ezt a titkot hordozza. A vagyok, aki vagyok kijelentésben is benne van, emlékeztek, és Jézus személyében, mikor azt mondjuk, hogy Jézus – remélem, emlékeztek –, ez a név azt hirdeti különösen is, hogy a bűnösöket megváltó Úr, szabadító Úr. És most mondom a legfontosabb jellemzőt, és ez a fő gondolat: ahhoz, hogy az Úr nevéől nevezett nép megtapasztalhatta, hogy az Úr neve örökké módon lakozik az ő templomában az Ószövetségben is, ehhez az Úr népének szükség volt a megtérésre, a helyreállításra – és az Úr ezt emeli ki.

Ez a bibliai gondolat folytatása annak, ami az elmúlt igei üzenetben is előtűnik volt az úrnapi istentiszteleten, hogy az Úr az ő személyes jelenlétének a titkát pontosan abban akarja kiemelni, hogy naponta megtérésre szoruló nép az, amit én vállalok, amely mellé adom az én nevemet, és akiknek az életében én úgy akarok jelen lenni, hogy mindörökkévaló módon. És ezt tudatosítsák. Salamonnak is ezt helyezte a szívére: – Salamon, te olyan népnek vagy a királya, mely nevémről neveztetik, és az a templom, amiben élni fogok mindörökké módon, ez a templom az én nevem lakóhelye. És Salamon is így élhetett és így lehetett az Úr eszköze egész életében. Ha nem így élt, akkor azért volt, mert nem hitt. Milyen az, amikor az Úr az ő népe életében úgy van jelen, hogy tényleg vállalja azt, hogy az a nép az ő nevéől neveztetik. Akkor is, amikor egyáltalán nem méltó ez a nép az Úr nevéhez.

A pünkösdi történetben is hallottuk, hogy amikor meghallották az ígét azok, akik hallották Péter prédikációján keresztül Isten szavát, hallva az ígét, Jézusról szóló evangéliumot, olyan természetesen megkérdezték megrendülve, hogy akkor most mit tegyünk, ha mindez igaz, akkor mit tegyünk. És hangzott rögtön, hogy mit tegyenek: „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára; és veszitek a Szent Lélek ajándékát.” És amikor ez megtörtént, akkor átéreztek ők is, hogy igen, megkaptuk a Szentlélek ajándékát. Nem láttak semmit, amikor történt bármi is, hanem ők hallották az ígét, megtették azt, amit hallottak a prédikáló kijelentéséből, mert az az Úr szava volt, és egyszer csak átéreztek, hogy igen, bennem is, bennünk is a Szentlélek lakozik. De az, hogy ők megtértek, ez is a Szentlélek munkája.

A Bibliában, Ó- és Újszövetségben, mindig Isten munkája személyesen úgy lesz valóság, hogy a Szentlélek által. Hallottuk az istentiszteleten is, hogy a világban is munkálkodik valamilyen módon a Szentlélek, ez nem kérdés, de az Úrral való személyes szeretetközösség valóságában csak azok életében, akik az Úréi.

Jézus Krisztus is átélte azt, hogy őt is betöltötte az Úr Lelke. Erről beszél is: „az Úrnak lelke van én rajtam” – fogantatása pillanatától fogva, de amikor a szolgálatát kezdi, akkor ezt meg is hirdeti.

Azok is ószövetségi hívő nép tagjai voltak, akik pünkösdkor a Szentlélek munkáját átélték akkor és ott. Emlékeztek, jöttek különböző vidékekről, orszá-

gokból, a Római Birodalom sokféle helyéről zsidók, zsidó férfiak, hogy ünnepeljenek. De most már ők sem csupán ószövetségi hívő nép tagjai lehettek így, hanem most már újszövetségi módon, hiszen Jézus Krisztus követői lettek. Most már megismerték ők is az Úr Jézus Krisztus nevét.

Igen ám, de a pünkösd napját követő napon meg az azt követő napon meg az azt követő hetekben nekik is újra meg újra át kellett azt élni: de mi csak akkor lehetünk ezzel az Úrral szeretetközösségben, hogyha újra meg újra az Úr bennünket helyreállít. Mert emlékeztek: nem a tökéletesek társasága vagy elit-klubja a hívő emberek életközössége, hanem a kegyelmet nyert bűnösök és a földi életük során, földi életünk során folyamatosan kegyelemre szoruló bűnösök közössége.

Hogy mennyire nem voltak ők sem tökéletesek, pedig az első gyülekezet, ott a jeruzsálemi gyülekezet, ahogy a Cselekedetek könyvében előttünk van, szinte tökéletesnek látszik. Arra hadd emlékeztessenek csupán, hogy a diakóniai szolgálatban valami nagy hiányosság van a szeretetszolgálatban, panaszkodás van, és akkor felmerült még az a veszély is, hogy akkor az apostolok nem az igehirdetés szolgálatát végzik, hanem akkor mennek asztal körüli szolgálatra. De a gyülekezetnek rá kellett döbbeni, hogy az Úr Lelke munkája, az Úr személye, az Úr neve – hadd mondjam így az ószövetségi kifejezéssel – közöttünk lakozása nem akkor látszódik igazán a közösségünkben, hogyha mi döntjük el, hogy ki mit csinál, hanem hagyjuk, hogy az Úr döntse el. Itt pedig volt egy nagy baj vagy akár bűn is, mert elfeledkeztek a rászorulókról.

A földi életük során nekik is és nekünk is komolyan kellett venni, emlékeztek, ami a pünkösdi igehirdetésben el is hangzott: „És léssen, hogy mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja, megtartatik.” Kapták az Úr Lelke ajándékát és pontosan a Szentlélek munkája az életükben úgy is megmutatkozott, hogy naponta segítségül kellett hívniuk az Urat, mert csak így tartathattak meg.

Salamon templomszentelésénél itt a 13. versben – felolvasom újra, halljátok – nagyon ítéletes kifejezések: „Ímé,...” – emlékeztek, az ’ímé’ szócska jelzi, hogy milyen fontos – „... amikor az eget bezárom, hogy ne legyen eső; és amikor parancsolok a sáskának, hogy a földet megeméssze; vagy amikor döghalált bocsátok az én népemre:...” Halljátok? Az én népemre. Amikor ítélem a népemet földi természeti csapásokkal. Ha emlékeztek, Salamon ezekről beszélt elég hosszan az imádságában.

Ezt úgy tudnám érzékeltetni, hogy amikor én is elfordultam az Úrtól, nem voltam a helyemen és jöttek a nehézségek, akkor imádságban is én is elkezdtem sorolni, hogy igen, Uram, nagyon rosszul esik, hogy most ezek történtek velem meg így, de a végén tudtam, de tudom, hogy azért, mert így akartál engem is helyreállítani. De én annyi mindent elmondtam, hogy mi minden volt, ami nagyon fájó és rosszul esik, Uram. Sokkal jobban esne, hogyha csak úgy szeretettel csinálnál valamit.

De van, amikor az Úr keményen bánik az ő népével és erről beszél. De nem azért, hogy elpusztítsa őket. „És megalázza magát az én népem, amely nevemről nevezetik, s könyörög és keresi az én arcomat, és felhagy az ő bűnös élet-

módjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.” A folytatásban tehát elmondja, hogyan alázkodtak meg, hogyan tértek meg, hogyan álltak helyre. De ezt nem ők csinálták, ezt a Szentlélek munkálta. Az az isteni Lélek, amely által az Úr az Ószövetségben is ott volt. Mert az, hogy az Úr ítélte a népet, csak azt mutatja itt is, és itt erről beszél az Úr Salamonnak is, hogy: nézd meg, Salamon, az én népem mennyire rászorul az én kegyelmemre. Méltó lenne arra, hogy ítéljem, és van is, amiben ítélnem kell, mert csak így tudom most már helyreállítani, de helyre akarom állítani.

A Szentléleknek a személye nagyon titokzatos az egész Szentírásban. Egy életen át lehetne csak a Szentlélek személyét tanulmányozni. De egy életen át ne csak ezt tanulmányozzuk az Igében, hanem az Urat: Atya, Fiú, Szentlélek. De a Szentlélek személyének a titkában azt hadd emeljem ki most az igehirdetés üzenete miatt, hogy Isten, Jézus, hogy kicsoda Jézus, hogy mit ír róla a Szentírás, és hogy ez nekünk hogy lehet személyes Jézusra vonatkozóan, csak úgy lehet világos nekünk, meg érthető és átélhető, hogyha a Szentlélek által Isten mindezt munkálja. Isten Lelke nélkül mi nem tudnánk Jézusról semmit. Hiába olvasnánk a Bibliát magyarul, semmi közünk nem lenne Jézushoz, mert nincs Lélek, amely által az Úr személyesen az életünkben ott van. És a munkáját se tudnánk semmilyen módon felfogni. A Szentlélek személye és munkája, Isten személye, munkája, ez mind-mind azért lehet számunkra is személyes valóság, mert az Úr Lelke és igéje ezt végzi.

Mit is hallottunk az úrnapi istentiszteleten? A Szentlélek a világot meggyőzi „bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem”. És ha a világot is meggyőzi, akkor mennyivel inkább az övéit. És mit mond az ige – most az üzenetnek ezt a részét szeretném csupán kiemelni –, mi a legnagyobb baj? Hogy nem hisznek én bennem. Magadat is – ha az Úré vagy –, magadat is bármikor ha megismerted úgy, hogy milyen vagyok, amikor vétkezem, és nem is a társam vagy a lelki testvérem mutat rá arra, hogy te vétkeztél, hanem az Úr, akkor mindig arra mutat rá az Úr: mert nem hiszel bennem. Hadd mondjam újra: „minden szabad nékem, de nem minden használ”. Az én hitelenségem ott kezdődik: minden használ, vágyom rá, hát, de nem szabad. És egy darabig megállom, hogy jó, akkor nem csinálom. De itt nincs hit. Itt nincs az Úr Lelkének a boldogító örömteli szeretetközössége az Úrral. És nemsokára ott lesz: akkor most már hiába nem szabad, én csinálom, mert úgy érzem, hogy ez nekem használ. És akárki akármit mond, nem fogadom el, mert nekem ez használ. Itt nem az Úr Lelke uralkodik.

És itt hadd mondjam rögtön, nemcsak hogy leleplezi a bűnt, amikor az Úr megtérésre vezet naponta bennünket, hanem rámutat arra is, hogy igen ám, de ott van helyette az, ami meg a krisztusi élet. A Sátán nagy becsapása ott szokott lenni – ezt tapasztalom szintén sajnós –, hogy ha már azt nem tudja megakadályozni, hogy valamelyik bűntől felszabaduljunk, vádol, elbukunk, vádol kőkeményen, gyötörjük magunkat, aztán egyszer csak van egy nagy felszabadulás élmény, mert az Úr szabadítását átéljük, de akkor még mindig ott a Kí-

A NEVEM ABBAN LEGYEN MINDÖRÖKKÉ

---

sértő, hogy igen ám, de nehogy már megmutatkozzon az Úr Lelkének az a munkája, ami a krisztusi életet mutatja.

És hogyan lehet Jézus Úr az életünkben hívő emberként is? Egyedül a Szentlélek által. Mert Úrnak vallani Jézus csak a Szentlélek által lehet – olvassuk a Korinthusi 1. levél 12. részében. Mondani könnyű, hogy Úr Jézus nekem is, de hogy ez látszik-e az életemben, ez csak a Szentlélek által lehet. Mert ő nemcsak leleplezi a bűnt, a rosszat, hogy én elfordultam az Úr arcától, ahogy itt mondta Salamonnak is az Úr, hanem akkor odafordít, hogy lássam az Úr arcát.

Mint gyerekként is, ha vétkeztem szüleim ellen, hát akkor nem... Azért vétkeztem, mert nem figyeltem az arcukra, mert nem figyeltem arra, hogy mit kellene tenni és nagyon is tudtam, hogy mi történt, de akkor menekültem, hogy nehogy találkozzak velük, mert hát hogy néz az ki, hogy vétkeztem, így nem tudok belenézni a szüleim arcába, mert a szégyenérzet ott van. És itt az Úr arról beszél, hogy nevemről neveztetik a nép, és az én Lelkem által elvégzem, hogy keresik az arcomat. Helyre tudnak állni. És ez az új életben látszik. Megújul az életük: már nem a bűnös életmód, mert ezzel felhagynak, elfordulnak tőle, hanem ami kedves az Úrnak.

A közösségben is az erősödik meg mindig ilyenkor, hogy látjuk, hogy mi kik vagyunk az Úr nélkül, még egymás ellen is hogyan tudunk sajnós vétkezni a lelki közösségben is. De a kegyelemre szorultságunkat erősíthetjük. Amikor az ige ott van, hogy valljátok meg bűneiteket egymásnak, imádkozzatok egymásért, és folytatja, Salamon is elmondta ezt az Úrnak a templomszentelésnél, ez erre utal, hogy a közösségben azt erősítjük, hogy az Úr Lelke nemcsak bennem, a Szentlélek templomaként, hanem közöttünk is, kettőnk között, a házastársaddal, ha mind a ketten hitben jártok, a családban, ha a család is hitben jár, de mindenképp a gyülekezeti szeretetközösségben.

Nekem nagyon sokat jelentett, amikor a tápiószőlősi imaórán a híres idős testvéreknek, akik a hitben nagyon elöl voltak és szolgáltak az Úrnak és én nagyon felnéztem rájuk, de az imaórai személyes imádságaikat, amiket hangosan mondtak, meg én is, amikor én imádkoztam, mindig hallottam, hogy mi volt az, amit megbántak az Úr előtt, nagyon fájlaltak, de aztán örömmel kimondták, hogy de jó, Uram, a te bocsánatod és hogy milyen új életet élhetek. És ezt csak kimondták, és én tudtam, hogy amit mondtak, az tényleg igaz az életükben. Mert utána a következő héten meg elmondták annak az örömét is, hogy de jó volt átélni, hogy az Úr segített megmaradni abban, amit kértünk az előző héten az imaközösségben. És hogyha felnőtt, hívő, idős testvérek így élnek meg az Úr bocsánata szabadítását, akkor én is így élhetem meg gyermekként is vagy fiatalként. Nagyon sok mindent tőlük tanultam.

Vagy lelkipásztorunk elmondott egy történetet – sose felejttem el –, hogy volt egy kedves hívő mozgássérült testvér, aki ilyen motoros kocsival tudott közlekedni. Nagyon áldott életű szolgálója volt az Úrnak, és ment hazafele valamelyik este, de valami balesetet szenvedett és beborult az árokba, órákon át ott volt a hidegben, valamelyike el is tört talán, nagyon nagy csoda, hogy életben maradt.

És amikor elment meglátogatni a kórházba, elmondta lelkipásztorunk, hogy megdöbbenő volt hallani, hogy ő azzal kezdte, hogy: – Álmos, nem gondoltam volna, hogy még ennyire bűnös vagyok. Mert ami történt, azért történt, hogy az Úr, és hadd mondjam így nektek most a szó pozitív értelmében, ő szent ember volt, nagyon szent életet élt és mindenki fölnézett rá, és elmondta, hogy az Úr mennyire leleplezte, hogy ki is vagyok én nélküle, meg hogy én milyen büszke voltam arra, hogy én milyen híres hívő vagyok. De az Úr Lelke leleplezte és helyreállította.

Az Úr nevéből nevezett nép, amelyet az Úr az ő Lelke által, igéje által helyreállít, naponta megtérésre vezet. Tehát nem a bűnünkön van a hangsúly, meg nem azon van a hangsúly, hogy még mi mindenből kell az Úrnak téged is esetleg megszabadítani, vagy a közösségben mi mindentől kell még mindig tisztulnunk, hanem hogy az Úr neve az a miénk. Bárki, aki ismer minket, tudja, hogy kihez tartozunk. És amikor az Úr tisztogat, ezt azért teszi, hogy az ő nevéhez méltó élet mutakozzon meg, mert az ő neve mindörökre ott van. Mindörökre ott legyen, „hogy az én nevem abban legyen mindörökké”.

Újra hadd mondjam, ahogy mondtam az elején, a salamoni templom elpusztulhatott. De az is látszik az ószövetségi történetekben, akkor már nem volt ott az Úr dicsősége jelenléte a templomban. Ezékieli látomásokban már nincs ott az Úr dicsősége. De aztán a templom újraépült. Dániel, amikor imádkozik a babiloni fogságban, akkor megvallja az atyái, az ősei bűnét és úgy vallja meg, hogy mi vétkeztünk, pedig Dániel ott se volt. Mi vétkeztünk, de azzal a reménységgel teszi, hogy tudja, hogy az Úr helyre fog állítani ünnepélyesen is. És valóban, egyszer csak újra felépült a templom a fogság után. És a Krónikák könyve első olvasói ezt nagyon jól tudták. Számukra ezek a kijelentések mérhetetlen bátorítás lehettek.

Az Úr neve mindörökké abban. Mered hinni, hogy a te tested a Szentlélek temploma? Az Úr neve benned. Ez titokzatos, hogy a Szentlélek bennünk lakik. Ez egy kifejezés, ez egy mondat így, de ennek valóban valóságos tartalma van, amit mi hittel tudunk megragadni. Ahogy az úrvacsorai közösségben is a kenyeret és a bort magunkhoz vesszük, ezek testi dolgok, de hogy mi is történik valójában az úrvacsorai közösségben és a bűnünk elvétele felszabadulás öröme, szeretetközösségünk az Úrral meg egymással, drága reménységben, ez Isten Lelke által, igéje által hitben megragadható.

A „nem hisznek bennem” elzár az Úrral való boldog szeretetközösségtől, az Úrba vetett bizalom, hit pedig összekapcsol vele. És az Úr ezt emeli ki itt: az én nevem mindörökre abban. Mindörökre. Tehát a földi életben is és mindörökre.

A földi életben itt az üzenetet ezzel hadd zárjam, így mondja még az Úr: „és ott lesznek az én szemeim és az én szívem mindenkor”. Ez egy picit segít az ószövetségi kijelentésből is megérteni, hogy milyen mély az Úr neve. Ugye az Úr neve azt jelenti, hogy ő, és ott lesznek az én szemeim. Ezt egyébként kérte is Salamon, hogy Uram, amikor majd jönnek ide imádkozni még az idegeknek is, akik bízni akarnak benned, a te szemeid lássák, meg a te füleid hallják

A NEVEM ABBAN LEGYEN MINDÖRÖKKÉ

---

meg, amit imádkoznak. Tehát ez e szeretetközösség valósága az Úr részéről. És az Úr azt mondja, hogy igen, az én szemeim ott lesznek. Meg az én szívem – ez még mélyebb, mint a füleim. A szívem.

Te szoktad mondani valakinek ezt, hogy szívem? Általában házasságoknál szoktam hallani. A szívem szó azt akarja jelenteni, hogy az én legmélyebb lényem szeretetközössége veled a veled való kapcsolatban.

Az Úr szeme és szíve. Az Úr szemére ilyen példát hadd mondjak, hogy nagyon jól látja az Úr, hogy miben szorulok kegyelemre. Ha kell, akkor akár ítél is ezért, de még inkább helyreállít és megadja azt, ami abban a kegyelemben nekem szükséges ahhoz, hogy az Úr szerint éljek. De ez a közösségünkre is igaz. Ha még a társad nem jár hitben, de te igen, meg van szentelve a hitetlen férj a feleségében, a hitetlen feleség a férjében. Lehet, hogy a társad még nem az Úré, de te az Urat képviseled. És az Úr szeme veled kapcsolatban is nagyon jól látja, hogy már évek óta vagy évtizedek óta könyörögsz, hogy: – Uram, add már meg végre, hogy a társam is legyen hívő, mert sokkal jobb lenne mindenkinek. De az Úr tudja, hogy mikor fog az megtörténni, bízd rá. Az Úr szeme gondoskodását is, az ő szemeivel tanácsol, gondoskodik rólunk, meg véd. Az Úr népe és az Úr gyermeke tapasztalja ezt. Az Úr szíve kifejezésben pedig egy szót hadd mondjak: gyönyörködik.

Jézus teste is a Szentlélek temploma volt, teste templomáról beszélt. Az Úr szíve – most hadd mondjam újra így –, az Úr szíve Jézus személyéhez kötődően azt jelentette, hogy neki el kellett végezni a megváltó művet, ő lett az áldozat, ő vállalta ezt, de ott is a mennyei Atya szeretete kellett, hogy betöltse az Úr Jézust mindvégig, csak az Istentől való elhagyatottság ítélete jelenthette egyedül azt, hogy ott valami megszakadt, de ez volt a megváltásunk ára. Minden másnál viszont ott volt, hogy Jézus testi életében is az Úr neve a mennyei Atya szíve őt és őbenne.

De azóta te meg én testünkben és közösségünkben. Az, hogy az Úr szíve mit jelent a közösségben: lehet, hogy elszenvedő szeretettel kell valakit szeretni. Az egész közösség tökéletes, de van benne egy tökéletlen testvér, akkor őt elszenvedő szeretettel kell szeretni a tökéletes közösségnek. De az is lehet, hogy az egész közösség tökéletlen, csak én érzem magamat tökéletesnek, akkor nekem kell szeretni az Úr Jézus szeretetével az egész tökéletlen közösséget. Ez ilyen egyszerű. Mert az Úr Jézus szeretete – emlékeztek –, a krisztusi szeretet, ez az, amit ő is megélt és ránk bízta. És a teste temploma és a közösségünk, mint a Szentlélek temploma, ez ezt mutatja.

Az Úr szíve. Mindenki más lehet, hogy nincs a helyén, de te a helyeden vagy és rajtad keresztül gyönyörködhet a mennyei Atya, az Úr, az Úr Jézus az ő egész népe életében. Abban nem gyönyörködhet, ahogy a másik vétkezett talán, de abban igen, ahogy még a másik vétkezőt is szeretetben elhordozom vagy intem vagy feddem, ha kell.

A gyerekeket úgy nevelni, hogy mindent szabad nekem, de nem minden használ. Pedagógusoknak ez mekkora kihívás lehet, a hívő pedagógusnak, meg a gyülekezeti szolgálatban is. De gondoljátok el, hogy aki a helyén van, mert

betölti az Úr Jézussal való közösség drága ereje, ilyen helyzetben is a gyermekeket tudja jól nevelni, az Úr szerint nevelni. Nem nekünk kell őket megtérésre vezetni, az az Úr Lelke munkája.

A lelki testvérré így tudsz gondolni? Akiben ott van az Úr szíve, mert ott az Úr neve ószövetségi kifejezéssel. Őbenne is ott az Úr Lelke, mert az Úré. És amikor zavar téged, nehéz szeretni, akkor először tekints az Úrra, mert az Úr szereti őt és vállalta és vállalja. És a közösségünkre is fontos így tekinteni. Egy közösséget elvileg bármikor el lehet hagyni, ha nem tetszik az a közösség. Csak az a kérdés, hogy vajon az Úr is elhagyja-e azt a közösséget. Mert az Úr szíve, az Úr neve az mindörökre ott van az övéi életében.

Tökéletesen mindezt átélhetjük majd mi is, amikor eljön az új ég és az új föld örök dicsősége, mert az Úr Jézus eljön. De addig is megélhetjük. Ha nem is tökéletesen, de naponta kegyelemre szoruló bűnösökként, de ezt a kegyelmet megkapó bűnösökként. Mert az Úr Lelke által ma is naponta megtérésre vezet az Úr téged és engem is, a közösségünket is, ha kell. És ebben a közösségben, és ebben a hívó életben megmutatja, milyen is a krisztusi élet, ahol az Úr neve mindörökre lakik.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, imádunk téged az Úr Jézusért, Szentlelkedért, igédért. És magasztalunk téged a gyülekezet közösségéért, a lelki testvérünkért, testvéreinkért, akikkel együtt tapasztalhatjuk, milyen nagy titok az, hogy a Szentlélek temploma lehetünk.

És magasztalunk, hogy bárki, aki még nem a tiéd esetleg, akár ma is elfogadhatja a kegyelmet, ahogy annak idején pünkösöd napján is történt. Köszönjük neked, hogy te mindig gyarapítod a te népedet.

És olyan erősítő volt az énekekben is megvallani, te erősítesz a hitre, a hitben. Köszönjük, hogy nekünk kell, hogy megéljük a hitet, és szeretnénk is a beléd vetett bizalom, a hűség útján járni nemcsak egyénként, hanem házastársunkkal a családban, meg a lelki családban, a közösségben is.

És köszönjük neked, hogy amíg nem jön el az Úr Jézus, addig lehetőség van elfogadni a kegyelmet, a szabadítást, addig még lehetünk a te eszközeid e világban élve. Arra kérünk téged, valóban az életünk azt tükrözze, akihez tartozunk, akinek a nevét hordozzuk.

Köszönjük neked, hogy otthon is, a családban, az iskolában, a munkahelyen nem nekünk kell erőlködni a hívó életet, hanem munkálja drága Lelked megtérítésre is vezetve bennünket is, ha kell, megújulásra.

És köszönjük neked, hogy élhetünk boldog hívó életet a bajok között is. Arra kérünk, hogy amikor nehézségek vannak, próbák és kísértések, akkor is tőled várjuk az erőt. Köszönjük, hogy a te Szentlelkeddel erőt is kapunk.

Imádkozunk azért, hogy Kárpátalján az ottani hívó testvéreink a háborús körülmények között élve lehessenek eszközeid. Köszönjük, hogy mi kérhetjük, vess véget a háborúnak mihamarább. Könyörül meg azokon a népeken, akik szenvednek az orosz-ukrán, meg a sok más helyen levő konfliktusokban.

A NEVEM ABBAN LEGYEN MINDÖRÖKKÉ

Köszönjük, hogy a teljes békesség majd akkor jön el, ha az Úr Jézus is eljön. De addig is, a te népeden keresztül hadd legyen sok-sok béketeremtő. A magunk helyén, a maguk helyén a te néped tagjaiként hadd éljük, hadd éljék ezt meg.

Kérjük, hogy most a csendben elmondott imádságunkat is hallgasd meg Jézus érdeméért.

Ámen.

Aki az ő tulajdon Fiának nem kedvezett, hanem őt mindnyájunkért odaadta, mimódon ne ajándékozna vele együtt mindent minékünk?

Róma 8,32

372,6-7 ének

6. Válassz minket magadnak élő templomul,
Végyed mi könyörgésünket szent áldozatul;
Vedd ki már e világot a kárhozatból,
Engedj igaz hitben való Kimúlást e világból.

7. Dicsértessél, felséges Atya Úr Isten,
Légyen áldott a te neved, Fiú Úr Isten,
Ezekkel egyetemben, Szentlélek Isten:
Maradjon a te áldásod A te bűnös népeden.